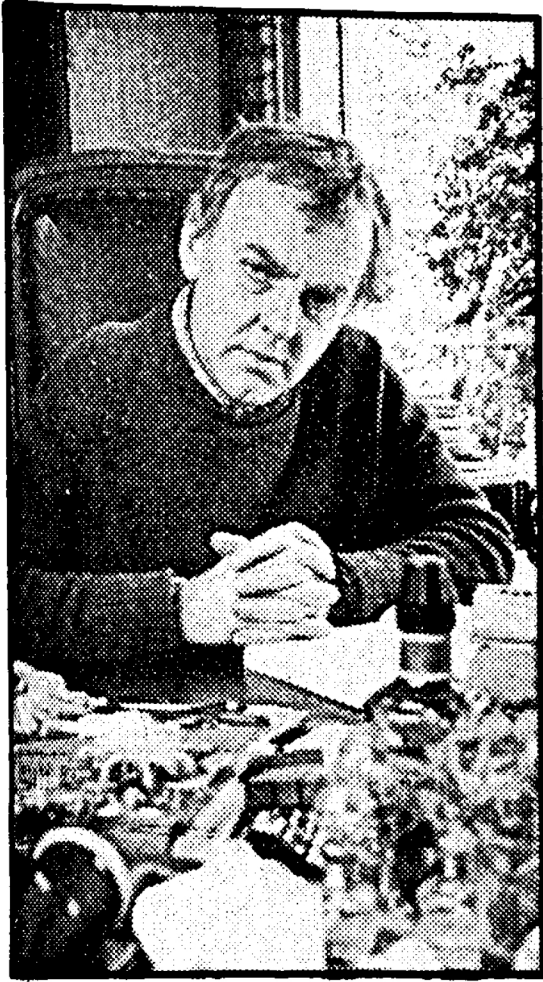

Wilde tuinman laat gemeente met 'ongewenst kind' zitten

LOUIS LE ROY
...zelf weer aan de beurt...

Van een onzer verslaggevers
Louis le Roy, de 'wilde' tuinman van de gelijknamige gebieden in Lewenborg, heeft bij het scheiden van de markt voor tachtigduizend gulden sierstenen en planten besteld voor de groene long van deze Groninger stadswijk. Tien jaar heeft de landschapsartiest uit het Friese Oranjewoud bemoeienis gehad met de Le Roy-gebieden, maar zijn contract met de gemeente eindigt op 5 april aanstaande. Op de valreep heeft de tuinarchitect het gemeentelijk subsidiebedrag, dat al ruim negen jaar tot zijn beschikking staat, maar ongebruikt bleef, uitgegeven. Huiverend zien gemeentebestuur en plantsoendienst de aflevering van de omvangrijke bestelling, en het daaraan verbonden toekomstige onderhoud, tegemoet. Le Roy denkt het karwei te klaren met groen-minnende omwonenden. Wethouder Gietema: "Ik hoop dat de puinhoop niet al te groot wordt". Ambtenaren spreken van het 'ongewenst-kind-effect'.

In het begin van de zeventiger jaren kwamen gemeente en Le Roy overeen dat hij in de nieuwe stadswijk zijn opmerkelijke ideeën over ruige natuur en integratie daarvan in woon- en leefmilieu, gestalte mocht geven. De kunstschilder/leraar kreeg tien jaar en honderdduizend gulden tot zijn beschikking om er samen met de bewoners iets van te maken. In het eerste jaar besteedde Le Roy voorzichtig tien-duizend gulden aan groen en andere zaken voor de inrichting, waarna een wisselende groep enthousiastelingen zich op het terrein stortte. Een deel van die eerste bestelling raakte in het ongereede of werd gestolen en ook rond het terrein heeft zich de afgelopen jaren heel wat afgespeeld, maar Le Roy liet het - getrouw aan zijn filosofie - grotendeels

aan de bewoners over. In de tussenliggende periode is incidenteel het een en ander aan het terrein gesleuteld, maar echt grote uitgaven zijn er niet meer gedaan. Tot enkele weken geleden, toen Le Roy met het nog beschikbare bedrag naar kwekers en een steenhouwer stapte en grootscheeps inkopen deed, volgens zijn advocaat omdat 'nu hijzelf weer aan de beurt is'.

De gemeente had intussen de beëindiging van het contract aan zien komen en veronderstelde dat het nog resterende bedrag leuk besteed kon worden aan onderhoud, en misschien zelfs herstel, van de experimentele tuin. Een klap in het gezicht was het dat Le Roy, overigens geheel in overeenstemming met zijn contract, die tachtigduizend gulden uitgaf. Tot grote woede van de tuinarchitect probeerde de gemeente de bestellingen bij de leveranciers te blokkeren. Er volgde een brief van Le Roy's raadsman waarin werd gesommeerd op te houden met het benaderen van de leveranciers. Een gesprek daarover liep gistermiddag echter op niets uit en bijna was het tot een kort geding gekomen, maar gisteravond capituleerde de gemeente op aanraden van stadsadvocaat mr. T. Knoop. "Contractueel mag Le Roy dit doen", betoogde Knoop en het gemeentebestuur zwichtte makkend. Le Roy had inmiddels al uitgelegd dat hij had gewacht tot de natuur tot rust was gekomen en dat de gemeente het maar aan hem moest overlaten. "Het is mijn project en ik regel dat wel met de bewoners", zo zou de vandaag onbereikbare groenkunstenaar hebben gezegd.

Angst en beven

Met angst en beven zien plantsoenmedewerkers en gemeentebestuur de aflevering van de bestelde partij groen, waaronder zeer arbeidsintensieve vlindebomen, tegemoet. Wethouder Gietema: "Le Roy rekent altijd sterk op de creativiteit van de bewoners, wij hebben daar wat minder vertrouwen in. Wij proberen nu van Le Roy de zekerheid te krijgen dat de zaak van de grond komt". Hij veronderstelt dat het de tuinarchitect niet lekker zit dat de gemeente, na tien jaar de zaak weer in eigen beheer gaat nemen. Gietema: "De poging om een onderhoudsarm project te krijgen onder verantwoordelijkheid van de bewoners is slechts ten dele gelukt. We hebben het tien jaar aangezien en nemen het nu, met inachtneming van Le

Roy's uitgangspunten, weer onder onze verantwoordelijkheid. Le Roy voelt daar niets voor. Ik denk dat een zekere recalcitrantie een rol gespeeld heeft bij de aankopen die hij nu plotseling heeft gedaan". De gemeente wil het terrein in ieder geval toegankelijker maken, zodat het veiliger is en meer mensen er wat aan hebben. Anderzijds is het, aldus Gietema, ook een nuttig project geweest. "Het heeft ideeën aangedragen voor andere plantsoenen in de stad".

Volgens mr. Van Kesteren, de raadsman van Le Roy, kan onmogelijk gezegd worden dat zijn cliënt geheel onverwacht deze aankopen heeft gedaan. "Dat was al veel langer duidelijk, het was de bedoeling om dit in het eindstadium te doen". Van Kesteren verbaast zich niet over de reactie van de gemeente Groningen. "Doorgaans bestaat er bij overheden weinig of geen begrip voor kunstenaars, zo mag ik dat wel zeggen, als de heer Le Roy. Hij heeft een onorthodoxe visie en speciale opvattingen over landschap, maar verwacht van mij niet dat ik in het kort de ideeën uitleg die hij in een heel leven heeft opgedaan".